HİŞÂM BİN EBÎ ABDULLAH

Meşhûr hadîs âlimlerinden. İsmi, Hişâm bin Ebî Abdullah Düstivâî'dir. Künyesi, Ebû Bekir el-Basrî'dir. Kütüb-i sitte râvîlerinden olup, hadîs ilminde hafız derecesindeydi. Yüzbin hadîs-i şerîfi senetleriyle ezbere bilirdi. 153 veya 154 (m. 770) senesinde vefât etti. Hadîs-i şerîf rivâyet ettiği hadîs âlimleri, Katâde bin Diâme, Hammâd bin Ebî Süleymân, Yahyâ bin Ebî Kesir, Şuayb bin Habbâb, Âmir İbni Abdülvâhid ve diğerleridir. Kendisinden hadîs-i şerîf rivâyet

eden âlimler ise, oğulları Abdullah bin Hişâm, Muâz bin Hişâm, Şu’be bin Haccâc, İbn-i Mübârek, Abdülvâris bin Saîd, Yahyâ Kettan ve diğerleridir.

Hişâm bin Ebî Abdullah, ilmi ile âmil, vera’ ve takvâsıyla (haram ve şüphelilerden kaçmasıyla) meşhûr bir zât idi. Heysem bin Kettan “Hişâm bin Ebî Abdullah’dan daha çok ölümü hatırlayan birini görmedim” demiştir. Bir hadîs-i şerîf rivâyet ederken şöyle derdi: “Şüphesiz bu hadîs-i şerîfi nice kimseler rivâyet etti ve şimdi onların dilini toprak yedi, vefât ettiler.”

Hişâm bin Ebî Abdullah’ın Katâde bin Diâme’den, O’nun da Enes bin Mâlik’ten (radıyallahü anh) rivâyet ettiği bir hadîs-i şerîf şöyledir:

“İlmin kalkıp, cehâletin yerleşmesi, içki içilmesi, zinânın yayılması, açıkça yapılması, erkeklerin azalıp, kadınların çoğalması, hattâ elli kadına bir erkeğin düşmesi, kıyâmet alâmetlerindendir.”

□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□

1) Hilyet-ül-evliyâ cild-6, sh. 278

2) Tehzîb-üt-tehzîb cild-11, sh. 43

3) Tezkirât-ül-huffâz cild-1, sh. 64

4) Mîzân-ül-i’tidâl cild-4, sh. 300